

Speech in the Midst of Shofar Blowing/Yehoshua Grunstein

Introduction

שולחן ערוך [אורח חיים הלכות תפילין סימן כה/ח] - כל המצות מברך עליהם עובר לעשייתן. לפיכך, צריך לברך על התפלה של יד אחר הנחה על הקיבורת, קודם קשירתם, שקשירתם זו היא עשייתן.

הרי"ף [מסכת ראש השנה דף יא עמוד א] - שאלו מקמי ריש מתיבתא; המברך יום ר"ה על תקיעת שופר בטר ס"ת, **והשיח**, צריך לברך על התקיעות של סדר ברכות או לא? ואהדר להו הכין קא חזו רבנן שגוערין בזה ששח עד שלא יתקע על סדר ברכות אבל לחזור ולברך אינו חוזר.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות ראש השנה סימן תקצב/ג - לא ישיח, לא התוקע ולא הצבור, בין תקיעות שמיושב לתקיעת שמעומד... ואין צריך לומר שלא ישיחו בין ברכה לתקיעות, אם לא בענין התקיעות.

1) Mitzva Already Started

הרי"ף [ראש השנה דף יא עמוד א בדפי הרי"ף ד"ה שאלו] - דברי הרב אלפסי ז"ל שכתב בשם ריש מתיבתא תמוהים בכאן וכבר השיג עליו הר"ז הלוי ז"ל... וכן אני אומר לדברי הרב אלפסי ז"ל... אסור לגרום שיהא מרבה בברכות, ומש"ה סח בין תפלה לתפלה עבירה היא בידו. אבל כאן, כיון שאינו גורם ברכה. למה יהא אסור? הרי לא שמענו בשום מקום שמי שבירך על המצוה והתחיל שלא יהא רשאי לדבר עד שיגמור! ואטו מי שיתחיל לבדוק חמצו כלום אסור לו לדבר עד שיגמור ביעורו? א"כ בא ונאמר שאף מי שמברך המוציא יהא אסור לדבר עד שיגמור סעודתו וליתא! ולפיכך אין הנדון דומה לראיה כלל ומיהו הואיל ונפק מפומיה דריש מתיבתא ראוי שלא ידבר בהן **שלא לצורך**:

מאירי על מסכת ברכות דף מ/א - ואף על פי שאמרו "שמע ט' תקיעות בט' שעות ביום יצא וודאי", אף הוא סח בנתיים שלא נתנה תורה למלאכי השרת - **בזו כבר התחיל במצוה** ונסרכה הברכה בתחלת המצוה, אבל זה לא התחיל כלל ולפיכך חוזר ומברך.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות פסח סימן תלב/א - קודם שיתחיל לבדוק, יברך: "אשר קדשנו במצותיו וצונו על ביעור חמץ"... ויזהר שלא ידבר בין הברכה לתחלת הבדיקה. וטוב שלא ידבר בדברים אחרים עד שיגמור כל הבדיקה, כדי שישים אל לבו לבדוק בכל המקומות שמכניסים בו חמץ.

משנה ברורה [שם ו] - ובזה אין צריך לחזור ולברך, **כיון שכבר התחיל המצוה**, ובדברים שהם צורך הבדיקה גם לכתחלה יוכל לדבר שזה אין חשיב הפסק כלל [אחרונים]:

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת ספר תורה סימן קמ"ב - העומד לקרות בתורה וברך ברכה שלפניה, **וקרא מקצת פסוקים** ודבר דברי תורה או דברי חול, לא היו הפסק ואינו צריך לחזור ולברך.

משנה ברורה [שם ו'] - וכמו בכל ברכת המצות או הנהנין דצריך לחזור ולברך אם הפסיק תיכף אחר הברכה אף אם יודע בבירור שלא הסיח דעתו, **דכיון שלא התחיל עדיין בהמצוה** אין לה אח"כ על מה לחול.

2) It's Connected to Shofar Blowing

הרמב"ם, הלכות ברכות, פרק א'/ה - כל הברכות כולן, לא יפסיק בין הברכה ובין הדבר שמברכין עליו... ואם הפסיק צריך לחזור ולברך שנייה, ואם הפסיק בדברים שהן מענין דברים שמברכין עליו אינו צריך לברך שנייה. כיצד? כגון שבירך על הפת, וקודם שיאכל אמר; "הביאו מלח", "הביאו תבשיל", "תנו לפלוני לאכול", "תנו מאכל לבהמה" וכיוצא באלו = אינו צריך לברך שנית, וכן כל כיוצא בזה.

הרמ"א [שם תקצ"ב/ג] - מיהו, בענין התקיעות והתפלות אין הפסק (מרדכי ומהרי"ל).

משנה ברורה [קמ"ו/ו] - ואם שח לצורך הקריאה, אין צריך לחזור ולברך, ולכתחלה גם זה אסור.

ט"ז [אורח חיים תרכ"א/ב] - ע"כ, אין קפידא במה שאנו אומרים שם אדנ"י דעכ"פ אינו לבטלה דע"ז **אנו מתעוררים ומתפללים ומכוונים למה שאנו צריכים**.

שולחן ערוך הרב [אורח חיים סימן תקצב/ז] - לפיכך אין להשיח ביניהם דברים בטלים, אבל מותר להשיח ביניהם מעניני התפלה והתקיעות.